
KEITH DOUGLASS
REPLIERE

Keith Douglass

REPLIERE

versiunea în limba română

UNCRIS

1

Sierra Leone, Africa

Focul tras de la sol a spart cerul nopţii, trasând şiraguri roşii strălucitoare, când marele VTOL[1] *Osprey* s-a apropiat în viteză, şi-a translatat motoarele în poziţie verticală, şi a coborât graţios pe solul unde ardeau două rachete de semnalizare roşii. Două proiectile au lovit *pasărea* în apropierea locului unde stătea ghemuit *Lieutenant Commande*r Murdock. A deschis uşa şi, chiar în momentul în care roţile au atins solul, a sărit afară urmat imediat de *Quartermaster First Class* Ken Ching şi *Electrician's Mate Second Class Vincent* Van Dyke.

Murdock a arătat către stânga, unde au văzut focuri la gura ţevilor la o sută de metri depărtare. Sau aruncat cu toţii la pământ, iar Murdock şi Ching au ridicat carabinele *Alliant Bull Pup duo* şi fiecare a lansat câte un proiectil exploziv de calibrul 20 mm spre trioul de arme ce trăgeau asupra lor. Proiectilele de 20 au spart întunericul nopţii din Sierra Leone, şi focul tras din acel sector a încetat imediat după un strigăt agonizant.

Din avion au mai coborât trei US Marine *Recon* alăturându-se celor din SEAL. Murdock le-a făcut semn să o ia spre stânga, iar el şi ai săi au sprintat spre dreapta 40 m, apoi s-au aruncat pe burtă cu armele aţintite înainte. Au format astfel un perimetru defensiv pentru *păsările* VTOL. Acum Murdock vedea celelalte cinci avioane *Osprey* la sol, aterizate într-un triunghi

---

[1] VTOL – **V**ertical **T**ake **O**ff **L**anding – decolare/aterizare pe verticală.

aproximativ, cu intervale de 30 m între ele. Din fiecare aparat eu ieşit câte şase oameni care au întărit securitatea.

Focuri sporadice de carabine şi mitraliere au izbucnit din partea cealaltă a avioanelor. Murdock a auzit trei explozii de 20 mm şi focul acelor arme a încetat. Zece soldaţi din Sierra Leone au trecut prin perimetrul defensiv către *păsări*, aflate acum cu uşile larg deschise. Au început să descarce încărcătura de carabine, pistoale mitralieră, rachete, RPG-uri, şi *ammo* – mii de cartuşe. Murdock a avut ocazia să verifice încărcătura în timpul unui scurt popas pe portavionul USS *Carl Vinson*, CVN 70, aflat în apropierea coastei micului stat african.

Erau destule arme şi muniţii pentru a porni un război, sau să „termine” un grup de rebeli sadici cu care regimul curent se lupta de şase luni. Acum forţele guvernamentale ale Preşedintelui Ahmad Tejan Kabbah aveau o şansă să dea o lovitură nimicitoare dacă aveau suficiente arme şi muniţii. Despre asta era vorba. Trei SEAL din Plutonul 3, SEAL Commando 7, se aflau în fiecare dintre cele patru păsări, şi câte doi în celelalte două, pentru securitate.

Murdock a simţit mişcare în dreapta sa şi şi-a coborât pe ochi dispozitivul de vedere-noaptea. O grupă de rebeli aflată cam la 100 m se furişa prin întunericul nopţii – transformat într-o strălucire verzuie de către dispozitiv. A pus laserul de ochire asupra lor, şi cu un proiectil de 20 care a explodat între ei, a pus la pământ şase oameni dintre cei opt. Ceilalţi doi rebeli s-au târât deoparte, în vegetaţia deasă de la marginea câmpului.

În spatele său, Murdock putea auzi soldaţii băştinaşi gâfâind în timp ce se grăbeau să descarce armele şi *ammo*. Se presupunea că în această zonă se aflâ o forţă de peste 200 soldaţi guvernamentali ca să o cureţe de rebeli, dar câteva mici grupe dintre aceştia o penetraseră, şi acum Murdock auzea focuri de armă dinspre stânga, de cealaltă parte a avioanelor VTOL. I-a semnalizat sergentului Marine să rămână pe loc cu oamenii săi, apoi a vorbit prin radioul Motorola. Acum foloseau microfoane amplasate pe umăr, care s-au dovedit a fi mai robuste şi mai uşor de manevrat.

— Ching, Van Dyke, hai să mergem de cealaltă parte a *păsărilor* şi să vedem pe cine putem speria. Mişcaţi-vă. Acum.

Cei trei s-au ridicat şi au alergat pe sub aripa masivului *Osprey*, de-a latul spaţiului deschis, şi pe sub următorul VTOL care era descărcat. Au înaintat la 30 m dincolo de el, apoi s-au trântit la pământ la 7 m interval între ei.

Focul la gura ţevii se vedea drept în faţa lor.

— Când sunteţi gata, spuse Murdock, şi a lansat un proiectil de 20 mm HE asupra *flash*urilor ce se vedeau la 200 m depărtare.

— Eu trag la 10 m în dreapta. Ching, lansează un 20 în stânga lor.

Au aşteptat, şi la primul *flash* a unei noi serii de focuri, cei doi SEAL au tras simultan. Proiectilele au explodat deasupra ţintei, şi de data aceasta nu a mai fost nici o ripostă. A urmat un moment de linişte; apoi au auzit zăngănitul metalic a ceea ce putea fi un tanc. Mike a activat microfonul:

— SEAL, perimetrul. Aud un tanc. Când îl vedeţi, orbiţi-l cu câteva WP, apoi lansaţi nişte 20 HE. Care-l vede?

— Se pare că vine în direcţia mea, spuse Frank Victor, *Gunner's Mate Second Class*, noul venit în Pluton.

— Victor, tu eşti?

— Da, *sir*.

— E careva acolo, pe-aproape de Victor?

— Aproape, a confirmat Mahanani. *Bestia* năvăleşte cu repeziciune asupra noastră. O mână de ajutor? Jefferson?

— Da, dom'le, răspunse Jeff. Îl văd. Ditamai tinicheaua, venea în viteză, apoi a încetinit. Nu cred că va trage acum. E cam la 100 m, în întuneric. Îl mai vede cineva? Are infanterie după el?

— Nu-l văd, Jeff. Lansez o grenadă WP ca să-l orbească, apoi încerc să mă ocup de şenile, a anunţat Mahanani. Care dintre voi are armele de 20?

— Eu am una.

— Da, a confirmat şi Franklin. Şi eu am una. Unde sunteţi, fraţilor?

— În vârful triunghiului dinspre nord.

— Să nu plecaţi acasă fără mine.

A sprintat peste spaţiul deschis. Dinspre copaci, două carabine au tras asupra lui, dar l-au ratat. Din alergare, s-a lăsat să alunece lângă Victor. Apoi au sprintat amândoi până la zece metri de marginea împădurită. Şi s-au aruncat la pământ. Acum puteau auzi huruitul tancului, dar acesta nu se mişca.

— Cum putem şti că nu e un tanc al forţelor guvernamentale? a întrebat Murdock prin radio.

— La dracu, nu m-am gândit la asta, bombăni Victor. Dacă trage în *păsări*, vom şti.

Chiar în acel moment, o mitralieră de pe tanc a slobozit două rafale de câte 10 gloanţe de calibrul 50.

— Atacaţi! a ordonat Murdock. Tocmai a lovit o *pasăre*. Nu ştiu cât de rău.

— Îl *afum*, a precizat Franklin.

A ochit la 10 m în faţa tancului, o nămilă neagră, uriaşă, pe fondul întunecat al copacilor, şi a tras. Apoi a lansat alt proiectil chiar în faţa tancului.

Imediat, alţi doi SEAL au ochit în lateralele şenilelor monstrului şi au tras amândoi simultan. Tancul s-a smucit înainte pentru a ieşi din fum. Franklin a mai lansat două 20 mm în faţa sa, iar Jefferson şi Victor câte două fiecare. Ultimele două au găsit un punct slab în şenilele zornăitoare şi le-au rupt de pe roţile motoare ale tancului. Acesta s-a rotit ca şi cum una dintre şenile ar fi fost frânată complet, iar motorul s-a oprit. Farurile s-au aprins şi SEAL au auzit trapa de pe turelă deschizându-se, dar nu au putut vedea nimic. Ambii SEAL au tras câte un proiectil HE asupra tancului, apoi s-au retras la adăpostul pădurii.

— Venim, trei *prieteni*, a anunţat Victor prin Motorola. Nu daţi cu pietre în noi. Suntem de partea voastră.

Toţi trei au sprintat către triunghiul de avioane, şi-au regăsit poziţiile defensive şi s-au culcat pe burtă, cu armele aţintite spre vegetaţia deasă a copacilor şi tufişurilor.

— Probleme în partea astălaltă, spuse Murdock. Vine cel puţin o campanie de rebeli. Încă nu tragem. Îi urmăresc prin NGV. Ceilalţi cu NGV, îi vedeţi?

— Da, a confirmat *Lieutenant* Ed DeWitt. Par mai degrabă două companii. Unde dracu sunt trupele alea guvernamentale care ar trebui să fie aici? Dacă *marfa* adusă de noi cade în mâinile lor... adio şi n-am cuvinte.

— Am nevoie de încă trei *Bull Pup* în partea de est, a strigat Murdock.

— Sadler... vineee!

— Jaybird, şi eu!

— Fernandez, aproape am ajuns!

SEAL şi-au găsit liderul în lumina slabă a lunii şi s-au răspândit pe latura estică.

— Avem aici şase sau şapte *Bull Pup*. Pentru cei care nu pot vedea ţinta, *lieutenant* şi cu mine vom trage primii asupra rebelilor, apoi fiecare dintre voi trage trei focuri şi se opreşte. Ed! Când eşti gata.

Murdock a ochit cu laserul grupul de oameni care se deplasa încet, grămadă, cam la 200 m depărtare. A tras. *Crack*ul exploziei în aer al proiectilului a fost imediat urmat de al doilea; iar după câteva clipe, alte şase au explodat deasupra punctului unde a detonat primul.

Murdock a verificat prin NVG. Câţiva dintre soldaţi s-au adăpostit după copaci. Câteva duzini s-au întors şi au rupt-o la fugă.

— Lungiţi tragerea cu 20 m, a ordonat Murdock şi a tras din nou.

Mai multe proiectile au explodat pe urmele celor ce se îndepărtau fugind.

— Murdock, sunt *Marine Sergeant* Nelson. Un jeep care vine-n draci vrea să intre prin partea de vest a perimetrului. Am aici doi Marines cu M-16. Nu-l putem opri. Am tras în cauciucuri şi parbriz. A ajuns în zona liberă şi se îndreaptă spre primul VTOL.

— Îl văd, a strigat *Signalman Second Class* Tracy Donegan. A ajuns prea aproape de *pasăre* ca să mai pot folosi un 20. Pe mă-sa..., vrea să intre direct în botul avionului!

Au auzit explozia. Masivul *Osprey* a erupt în flăcări; muniţia pentru arme mici care se mai afla încă în interior a început să explodeze, gloanţele zburând în toate părţile. După câteva momente, combustibilul din rezervoare s-a transformat într-o gigantică minge de foc.

— Misiune sinucigaşă, a constatat Donegan. La dracu, nu l-am putut opri.

— *Lieutenant*, cum staţi cu descărcarea? întrebat Murdock în microfon.

— Aproape am terminat. Acum descărcăm al doilea dintre cele două avioane.

—Marines şi SEAL, direcţia *păsări*! a răcnit Murdock în microfon şi a fost recepţionat de o juma' de duzină de Marines care trăgeau asupra ţintelor cu carabinele M-16. Ed, urcaţi-vă în cea mai apropiată *pasăre*. Aveţi grijă de fiecare camarad. Deja am pierdut în acest atac un pilot, copilotul şi doi membri din echipaj, care erau gata să decoleze. Executarea! *Doi* şi *Trei*, căraţi-vă de aici!

A sprintat către cel mai apropiat VTOL şi a găsit un SEAL şi doi Marines înăuntru. Două minute mai târziu avea cinci SEAL şi opt Marines. Transmise aceste cifre lui Ed şi sergentului Nelson.

— Îi avem pe toţi Marines, Murdock, a spus Ed. Avem treisprezece SEAL în acest avion.

— Lipsesc doi SEAL.

Şeful de echipaj s-a urcat înăuntru şi a închis una dintre uşi. Murdock s-a dat lângă cealaltă.

— Eu rămân. Nu-mi spune de rebelii care bântuie pe-acolo. Ne vedem când o da Domnu'.

Murdock a sărit afară din *Oprey* şi a fugit să se adăpostească în tufişuri, în timp ce motoarele s-au accelerat stârnind praful, iar VTOL s-a ridicat încet drept în sus. Două carabine au tras asupra lui Murdock, dar l-au ratat. S-a aruncat în vegetaţia aflată la douăzeci de paşi, şi s-a trântit pe burtă după care a acţionat microfonul de pe umăr.

— SEAL, e timpul să mergem acasă. Voi doi unde dracu sunteţi?

— M-am pitit, veni în cască o şoaptă.

— Da, te aud, şezi blând. Sunt mulţi rebeli în jurul tău? Dă un *click* pentru *'Da'*.

Şi *click*ul s-a auzit. Murdock a aşteptat. Habar n-avea în ce direcţie să se mişte. Apoi, s-a auzit în cască:

— Van Dyke. Nemernicii sunt peste tot în jurul meu. Mulţi dintre ei sunt din compania asupra căreia aţi tras voi. Ăştia-s demenţi. Urlau ca nebunii când avionul a sărit în aer.

— S-au retras niţel?

— Mda. Oarecum.

— Pe Lam îl vezi?

— Da. Cred că da. Eu am încasat o *zgârietură*, da' nu-i mare lucru. Flăcăii ăştia s-au retras ca să se reorganizeze. Eu presupun că ştiau că venim cu *marfa* în această seară. Undeva, mai departe aud un camion.

— Ar putea fi camioane guvernamentale. Văd două care se apropie. Sunt şi câţiva soldaţi. Vom încerca să-i contactăm ca să ne putem căra de aici.

— *Păsările* au zburat?

— Da, era prea periculos să mai stea. Un singur lansator RPG le-ar fi distrus. Distanţa dintre pădure şi avioane era prea mică. Caută-l pe Lam.

Murdock privea cele două tractoare care se apropiau de o stivă de lăzi cu carabine, mitraliere şi muniţie, aflate lângă locul unde primul VTOL continua să ardă. Soldaţii au tras deoparte mai întâi muniţia ca să nu explodeze. Ar fi dorit să alerge la ei ca să ia nişte ajutoare, dar nu cunoştea limba. *La loc comanda*. Engleza era limba oficială în Sierra Leone. Dar ştia că ei mai întâi vor trage, şi vor *discuta* după aceea.

— L-am găsit, se făcu auzit van Dyke.

— E de rău?

— Nu-i prea bine. A încasat un glonţ în braţ şi altul în partea de sus a coapsei. E aproape scos din joc.

— Unde vă aflaţi faţă de avionul care arde?

— Spre est, poate la vreo 20 m în tufişuri. De partea cealaltă a stivei de lăzi cu *ammo* de pe partea asta.

— Vin către voi. Să nu te pună dracu să tragi în mine.

Murdock se deplasa încet şi neauzit. Rutina sa era la nivel de ştiinţă exactă: '*Nu pune niciodată piciorul jos până nu eşti sigur că nu vei rupe ceva care să facă zgomot*.' După 5 minute i-a găsit pe cei doi SEAL.

Van Dyke l-a bandajat pe Lam la braţ şi la picior. Rana de la coapsă nu era o problemă; glontele a intrat şi a ieşit.

— Pot să merg, pot să merg, spunea Lam încontinuu.

— Umărul nu-i în regulă, a raportat Van Dyke. Cred că a fost un ricoşeu care a rămas înăuntru.

— Şi ce? a bombănit Lam. Hai să mergem. Ultimul *helo* e gata?

Murdock a verificat bandajele. Vor opri sângerarea chiar dacă Lam se mişca.

— Ne mişcăm discret până la locul pe unde vin camioanele. Voi încerca să vorbesc cu unul dintre soldaţii din Sierra Leone fără să-mi zboare creierii.

— Unde sunt *helo*... caraghioasele ale de VTOL? întrebă Lam.

— Au trebuit să plece, era prea periculos. Deocamdată suntem pe barba noastră.

— Greşeala mea. M-am lăsat lovit şi nu am putut ajunge acolo la timp. De ce n-ai folosit radioul?

Murdock s-a oprit şi s-a uitat îndeaproape la Lam. Casca îi atârna pe spate, agăţată de firul subţire. I-a pus-o la loc, şi s-au strecurat încet prin vegetaţia deasă către drumul pe care veneau camioanele. Până acum, Murdock văzuse venind trei care au încărcat lăzile şi au plecat. Cei ce descărcaseră avioanele erau plecaţi. Nu vedea nici unul. Probabil că fiecare camion îşi aducea proprii oameni ca să încarce. S-au oprit de partea cealaltă a celei de-a patra stive de lăzi cu *ammo* şi arme. Camionul va veni la ei.

Stăteau în desişul pădurii. Murdock îl privi pe Van Dyke:

— Ziceai că te-ai ales cu o zgârietură?

— Eh, nimic serios. La braţ. Cred că a fost un şrapnel de la unul din proiectilele noastre de 20. Deci n-am să primesc o *Purple Heart*.

Murdock i-a suflecat mâneca vestonului de camuflaj şi a verificat. O linie zdrenţuită, lungă de 5 cm supura nişte sânge care se scurgea în josul braţului şi picura de pe degete. A pus pe rană nişte unguent din trusa medicală de prim-ajutor şi a pansat-o strâns ca să oprească sângerarea.

— Doar o zgârietură afurisită, spuse, iar Van Dyke a zâmbit larg.

După 5 minute, a venit un camion care s-a oprit, lăsând farurile aprinse asupra lăzilor. Patru oameni au coborât şi au început să încarce armele în benă. Murdock supraveghea acţiunea. Putea să se apropie dinspre partea acesta a camionului fără a fi văzut.

— Rămâneţi aici, spuse, şi, cu *Bull Pup*ul în mâini, s-a strecurat cei 20 m către vechiul camion, fără a face nici un zgomot. S-a oprit lângă el, apoi a venit în faţă, la oamenii ce se ocupau de lăzi. Un soldat stătea deoparte, evident dirijând acţiunea. Engleză, vorbeau în engleză.

A încercat abordarea directă, dar fără a se face văzut.

— *Lieutenant*, trebuie să vorbesc cu tine, a spus destul de tare ca omul să-l poată auzi, dar nu şi ceilalţi.

Soldatul s-a întors brusc, cu pistolul mitralieră gata să tragă.

— Ce dracu... Cine-i acolo?

— Un prieten. Am fost de ajutor aducând grămada asta de *ammo* şi arme. Sunt un SEAL din US Navy şi am nevoie de ajutorul tău.

— Ai putea fi un rebel.

— Dacă eram, tu ai fi fost deja mort, nu-i aşa?

Omul s-a încruntat, apoi a dat din cap.

— Da, cred că da. Am văzut avioanele acelea ciudate plecând. Cum fac asta?

— Decolare şi aterizare pe verticală. După decolare, nacelele cu motoarelor glisează la orizontală şi aparatul zboară ca un avion.

— Aha. OK, ieşi la vedere, dar ţine mâinile sus.

Murdock a făcut precum i s-a spus şi a înaintat.

— Stai, te-ai apropiat destul. Zici că eşti din US Navy?

— Da, SEAL. Suntem specializaţi în operaţiuni speciale ca aceasta.

— Deci US a adus armele astea?

— Da, dar nimeni n-ar fi trebuit să ştie.

— Îhî, dar eu ştiu.

Pistolul său mitralieră era acum aţintit spre pieptul lui Murdock de la doar 2 m depărtare.

— Suntem de partea voastră, a guvernului, spuse Murdock.

Omul cu pistolul mitralieră a izbucnit în râs.

— Aşa o fi, frate. Dar am noutăţi pentru tine. Noi nu suntem de partea ta. Am ştiut imediat că nu erai un rebel. Ia ghici de ce. Pentru că *noi* suntem rebelii, şi îţi mulţumim pentru armele astea mişto şi pentru *ammo*.

Râse din nou, iar Murdock nu vedea nici o cale de a ajunge la el sau să pună mâna pe *Bull Pup*.

— Rămâi nemişcat, SEAL. Pentru că eşti un războinic, te las să alegi. Vrei să te ucid repede sau încet? Un glonţ în cap sau două în burtă, ca să te vaiţi şi să ţipi şi să-ţi ieşi din minţi de durere? Ce alegi, americanule Navy SEAL?

2

Mintea lui Murdock a început să lucreze în hiperviteză selectând şi evaluând fiecare mişcare pe care o putea face, orice ar putea face pentru a răsturna situaţia. Fiecare mişcare şi metodă care-i venea în minte se dovedea a fi negativă. Se confrunta cu moartea ce urma să vină din ţeava unui pistol mitralieră şi nu putea face absolut nimic.

Să se arunce în stânga şi să ridice *Bull Pup*ul?

Nu putea fi mai rapid decât o armă aţintită deja asupra sa.

Să se năpustească direct asupra rebelului înarmat?

N-ar fi mers, gloanţele ar fi fost mai rapide.

S-a uitat crunt drept în ochii rebelului care rânjea.

— Să mă ucizi ca să fii avansat colonel în banda ta de neisprăviţi, asta vrei?

— E mai bine decât să fiu căpitan. Vrei să-mi spui mie despre moarte? Nu merge, US SEAL. Ar trebui să te păstrez ca să putem dovedi lumii întregi că

ţara ta e împotriva noastră. Ar fi ceva bun. Nu, nici o şansă. Îmi face mai multă plăcere să te tai în două cu o rafală de 20 de gloanţe.

Dinţii albi îi luceau în lumina lunii.

Murdock a auzit oribilul sunet al armei care a dezlănţuit focul, dar nu a simţit gloanţele lovindu-i trupul. În schimb, din fruntea rebelului a ţâşnit sângele, iar trupul a început să cadă pe spate, cu degetul pe trăgaci. Murdock s-a aruncat într-o parte şi s-a rostogolit, în timp ce pistolul mitralieră trăgea sub acţiunea spasmelor degetului rebelului mort. Arma din mâinile rebelului s-a ridicat spre cer în timpul căderii acestuia, slobozind întreaga încărcătură de cartuşe înainte ca omul să se prăbuşească la pământ.

Murdock s-a mai rostogolit o dată, apoi s-a ridicat în picioare şi, fără să se uite la oamenii care încărcau camionul, a sprintat înapoi în tufişurile de unde venise. *Van Dyke*, a priceput el. Flăcăul va primi o stea aurie (recompensă). S-a strecurat printre crengi şi s-a prăbuşit pe pământul moale, acoperit cu frunze, ţinând strâns *Bull Pup*ul în mâinile încleştate.

— Van Dyke, unde sunteţi băieţi?

— La vreo 10 m spre nord. Am zis că acolo vei avea nevoie de o mână de ajutor. Să am grijă dacă ăia nu sunt prietenoşi.

— Sunt rebeli. Au reuşit să preia controlul în zonă. Sugerez să băgăm câteva 20 în camion şi-n stivele de lăzi cu *ammo* şi arme care au mai rămas. Foc de voie.

Murdock s-a târât la marginea pădurii şi a trimis prima salvă în motorul camionului. Acesta a erupt, trimiţând bucăţi de metal în toate părţile. Alt proiectil de 20 mm a lovit bena şi, prin simpatie, a provocat explozia muniţiei. După câteva clipe, întregul vehicul era o masă de flăcări şi detonaţii.

Apoi, Murdock a ochit stiva de lăzi care se mai afla în faţa camionului. A detectat movila întunecată şi a tras un proiectil de 20 mm HE care a detonat spulberând lăzile cu muniţii. Alt proiectil tras de Van Dyke le-a distrus pe cele cu arme mici şi a provocat detonarea unui pachet cu explozibil plastic care a trimis până departe ceea ce mai rămăsese.

— Bine tras, a aprobat Murdock. Mai vede careva vreo stivă de *marfă*?

— E prea al dracului de întuneric.

— Trimite o WP în mijlocul locului, a sugerat Lam. Sunt eu împuşcat, dar încă îmi funcţionează mintea.

Murdock a scos din vesta de combat un proiectil de 20 mm marcat ’WP’ şi l-a introdus pe ţeavă.

— Bună idee, Lam. Una bucată WP... Vineee!

A tras în mijlocul locului unde fuseseră parcate avioanele *Osprey*. A „înflorit” în jeturi orbitoare care au luminat două stive de lăzi.

Le-au mai trebuit 4 minute ca să găsească şi să distrugă muniţia rămasă. O mare parte din ea va fi salvată mâine, dar rebelii vor trebui să se întoarcă şi să o facă la lumina zilei. Poate că până atunci trupele guvernamentale vor redobândi controlul.

Murdock a auzit focuri de arme mici dinspre nord. Dar nici un glonţ nu venea spre ei.

— Lam, care-i situaţia? l-a întrebat Murdock.

— „*Sunt gata-ntodeauna*[2]!” Pot ţine ritmul cu oricare dintre voi. Unde mergem şi când plecăm?

— Mă gândesc la asta. După hartă, suntem chiar la sud de capitala Freetown. Suntem şi la 5 mile de coastă. Cea mai bună variantă pentru noi este să ne croim drum spre coastă, apoi în sus către oraş, şi să găsim ceva trupe guvernamentale.

— De ce nu erau aici trupele ca să ridice marfa? a întrebat Van Dyke.

— Poţi fi sigur că o mulţime de flăcăi îşi pun întrebarea asta.

Au rămas grupaţi, supraveghind cum ultimul camion rula înapoi pe drumul pe care veniseră.

— Nu e o idee bună să mergem pe drumul acela, a hotărât Murdock. O luăm prin pădure direct către coastă. Mă întreb unde dracu or fi trupele guvernamentale. *Unchiul Sam* a cheltuit degeaba aici o grămadă de *mălai*. Treaba este că le-am dat rebelilor o mulţime de arme. *Rahatul* a fost stârnit şi o să *pută* rău. Hai să o luăm din loc şi să vedem ce putem găsi.

Chiar în momentul când s-au afundat în pădure, un vehicul mic a pătruns în zonă, iar mitraliera montată deasupra a început să toace tufişurile de la margine, de jur împrejur. A început din partea opusă celor trei SEAL şi înainte ca să ajungă la locul unde fuseseră, trioul se afla deja la 200 m depărtare.

---

[2] "*Be Prepared*" – deviza ‘*Cercetaşilor*’; preluată de comunişti pentru *’Pionieri’* a devenit ‘*Sunt gata întotdeauna*’.

Murdock mergea în frunte, cu Lam la mijloc şi Van Dyke în ariergardă. Au înaintat prin desiş timp de 5 minute şi au ajuns la o mlaştină adâncă cu mangrove, nisip şi mâl.

— Nu ne băgăm în mizeria asta, spuse Van Dyke. De ce nu ne-au spus că pe aici sunt mile întregi de mlaştini, lagune, râuri şi alte asemenea chestii? Cum dracu să trecem prin ele?

— Nu trecem, spuse Murdock, luând instantaneu o hotărâre. Ne întoarcem pe câmp şi urmăm drumul. Probabil este singurul loc solid din zonă. Imediat ce rebelii l-au tăiat, au controlat punctul de aterizare. A dracului planificare au făcut *federalii*; nu-i de mirare că pierd războiul.

— Iar pierd sânge, spuse Lam. Afurisitul de bandaj de la picior s-a dezlegat.

S-au oprit pentru ca Van Dick să-l bandajeze din nou, strâns.

— Îmi pare rău că vă dau bătaie de cap, prieteni. De obicei nu mă las împuşcat.

— Nu-ţi bate tu capul, a ripostat Van Dyke. Ce dracu, dacă trebuie, te car eu. Hai să-i dăm drumu'.

Murdock îi conducea cu grijă înapoi la punctul de aterizare. Strălucirea focului încă mai dăinuia în VTOLul distrus. Nu au văzut nici un vehicul, nici un om. Rebelii trebuie să fi lăsat pe cineva prin apropiere ca să le păzească prada.

— Vom sta în desişul de lângă drum, spuse Murdock. Dacă e liber, îl vom folosi. Mai întâi tragem atent cu ochiul. Rebelii trebuie să fie pe undeva pe-acolo. O tabără, o patrulă, ceva.

La o milă în josul drumului, pământul tare de pe ambele părţi a fost înlocuit de o mlaştină macabră, iar SEAL au trebuit să iasă pe drumul propriu-zis. Înaintau precauţi, cu Murdock monitorizând prin NVG zona din faţa lor. Erau chiar în mijlocul drumului, fără nici o palmă de teren ferm pe delături, când Murdock a tras o înjurătură.

— Drept în faţă, la 300 m, o companie. Pare o tabără mică. Au un foc şi gărzi chiar pe drum. Trebuie să fie şi un vehicul acolo, dar nu-l pot vedea.

Murdock se uită la Lam. În ultimele minute, acesta a şchiopătat rău.

— Sunt bine, pudrat şi pomădat, *Commander*, *sir*, spuse Lam. Mă gândeam doar, cum dracu vom trece de ăştia.

Murdock a zâmbit. Dacă Lam făcea miştouri, înseamnă că era în formă. O fi fost el rănit, dar era gata să înfrunte furtuna.

— Înapoi în pădure. Ne apropiem de ei şi facem o recunoaştere, ca să vedem exact ce şi cum. Cum stăm cu *ammo*?

— Mai am 12 de 20 mm şi multe de 5,56 mm, a raportat Van Dyke.

— Am o grămadă de ambele feluri, a spus şi Lam.

Cei trei SEAL au înaintat prin pădure de pe laterala drumului, o fâşie de pământ tare în mijlocul unei zone de mlaştină largă de 20 mile. Pe lângă drum vedeau tot mai multe suprafeţe acoperite de apă. Mangrovele prosperau în acest mediu nămolos. Apoi, Murdock a ridicat mâna şi sau oprit cu toţii. Prin desiş se vedea tabăra.

— Pare a fi un blocaj rutier, spuse Murdock. Dar toate armele lor sunt orientate în partea cealaltă, ca să împiedice pe oricine să vină pe acest drum. Văd patru oameni de gardă. Unul la o mitralieră grea, iar ceilalţi în spatele sacilor cu nisip. Ar putea fi şi un pluton de întăriri ascuns în desişul de pe partea asta a drumului.

— Sau de pe partea cealaltă, spuse Lam. Aş vrea să arunc o privire, dar acum sunt cam dărâmat.

— Am să verific eu, spuse Murdock. Staţi aici, mă întorc în 5 minute.

A trebuit să meargă doar 15 m ca să se conving că de partea asta a barajului nu erau rebeli. Prin Motorola le-a ordonat celorlalţi să înainteze. Au trecut neauziţi pe lângă gărzi. Pe ultimii 4 m au trebuit să meargă chiar pe marginea mlaştinii ca să se menţină sub acoperirea vegetaţiei de lângă drum.

Au intrat în apă până la genunchi, dar fără să atragă atenţia rebelilor.

— Cât de departe trebuie să mergem? a întrebat Van Dyke, făcând semn către Lam.

— Nu ştiu. O luăm uşor. Avem toată noaptea. Înainte ca soarele să răsară ar trebui să dăm peste ceva trupe guvernamentale. Dacă aveau de gând să ridice muniţiile şi armele aduse, ar trebui să aibă o grămadă de oameni pe-aici.

— Aici, în mijlocul unei mlaştini de 20 de mile? De ce? a întrebat Van Dyke.

— Pentru că e greu de intrat şi uşor de apărat. Depinde doar de cine a ajuns primul aici.

Au continuat să înainteze. După 20 de minute, Lam s-a prăbuşit, iar van Dyke l-a chemat pe Murdock.

— Lăsaţi-mă 10 minute şi am să pot merge din nou, spuse Lam. Nu ştiu de ce mă simt slăbit ca dracu.

Murdock i-a verificat bandajele şi a aflat de ce. Ambele răni sângerau de ceva timp. Le-a tratat din nou, apoi le-a acoperit strâns cu ultimele lor bandaje şi l-au culcat pe Lam pe pământ ca să se odihnească. Murdock avea două *syrete* cu morfină în kitul său. A scos una şi i-a administrat-o lui Lam, care dădu mulţumit din cap.

— Da, aveam nevoie de asta. Îmi pare rău că sunt o pacoste. La dracu, eu nu sunt aşa.

— Şezi blând. Te vom scoate de aici înainte de ivirea zorilor şi ai să ajungi în infirmeria de pe *insula* aia mare care pluteşte în largul coastei. O luăm din loc peste 10 minute.

Dar le-au trebuit aproape 20 ca să-l poată face pe Lam să se ridice şi să meargă. Acesta s-a sprijinit de umărul lui Murdock, iar Van Dyke îi ducea arma şi cea mai mare parte din rezerva de *ammo*. N-au văzut nici un rebel.

— Sper că toţi bastarzii sunt acum în urma noastră.

Cu o ora înainte de răsărit, Murdock a auzit râsete în faţă. I-a lăsat pe ceilalţi doi şi a înaintat cu precauţie. Privind printre crengile unei mangrove, a văzut un foc în jurul căruia stăteau o jumătate de duzină de soldaţi.

Erau relaxaţi şi nu aveau nici o gardă pe care să o poată vedea. I-a urmărit timp de 10 minute. Nimeni nu a venit sau plecat de lângă foc. Toţi erau în uniforme şi-şi ţineau armele agăţate de umăr, cu ţeava în jos.

Murdock s-a apropiat încet până ce a ajuns la limita cercului de lumină făcută de foc. Stând atât de mult cu ochii spre flăcări, soldaţii nu mai puteau să vadă nimic în adâncul întunericului.

Când a ajuns la 10 m depărtare, s-a ridicat şi a tras o rafală de trei gloanţe de 5,56 mm pe deasupra capetelor lor.

— Care mişcă, moare, a strigat Murdock. Cine-i la comandă?

Unul dintre oameni a ridicat mâna.

— Rebeli sau trupe guvernamentale?

— Guvernamentale, *sir*. Sergent Tejan.

— Voi trebuia să ridicaţi armele şi muniţia aduse în noaptea asta de nişte elicoptere?

— Da, *sir*. Aşa este. Dar rebelii ne-au tăiat calea de acces şi am ratat.

— Unde sunt restul soldaţilor?

— Noi suntem doar un post în avangardă, *sir*. Avem o mie de oameni la o jumătate de milă în susul drumului. N-am putut ajunge la zona de aterizare.

— Lăsaţi jos armele şi puneţi mâinile pe cap. Hei, SEAL, veniţi aici.

Ceilalţi doi au apărut cu armele aţintite.

Murdock s-a apropiat la 1,5 m de sergent.

— Dovedeşte-mi că eşti cine spui. Ai un act de identificare?

Sergentul a coborât încet o mână, şi-a scos portofelul din buzunarul bluzei şi a extras două carduri. Unul era o legitimaţie de identificare a Armatei din Sierra leone. Celălalt era un card de credit. Pe amândouă era acelaşi nume.

Murdock a dat din cap şi a coborât arma.

— Bine. Avem un rănit. Aveţi aici vreun sanitar?

Un soldat, cu un kit medical pe umăr s-a apropiat repede de Lam. L-a ajutat să se întindă pe nişte iarbă, apoi, la lumina unei lanterne, a început să-i trateze rănile şi să le bandajeze.

— Aveţi vreun mijloc de transport? a întrebat Murdock.

— Nu, *sir*.

— Puteţi comunica cu efectivul principal?

— Da, *sir*. Prin radio.

Şi a scos o mică staţie radio dintr-un port de pe centură.

— Adu un jeep aici cât de repede poţi. Spune-le că facem parte dintre cei care au adus muniţiile.

Douăzeci de minute mai târziu, SEAL se aflau într-un cort mare, plasat pe teren solid de lângă drum.

Colonelul Limba zâmbea în timp ce le oferea oaspeţilor săi o gustare şi nişte Coca-Cola.

— Suntem bucuroşi să aflăm că aţi distrus cea mai mare parte dintre arme şi muniţie. Vom avea destule probleme ca să salvăm ce a mai rămas. Rebelii au o reţea uimitoare de spioni şi metode de a traversa zona mlăştinoasă. Ei ştiau că veniţi, ştiau unde va fi descărcată marfa, şi cum să ne blocheze ca să nu ajungem la ea. Uneori Informaţiile lor sunt mai bune decât ale noastre.

— Ne puteţi ajuta să ajungem înapoi la bordul navei noastre, sau măcar să comunicăm cu portavionul din largul coastei?

— S-a făcut deja, *Commander*. Imediat ce se face lumină şi vom avea siguranţă totală, vă trimitem la Freetown, unde vă aşteaptă un elicopter Navy. În două ore ar trebui să fiţi la bordul portavionului vostru.

SFÂRŞIT